

hed, idet det ganske naturligt var magtpaaliggende for ham at faa sagt den nuværende Justitsminister, at han havde omtalt disse Rygter for mig. Imidlertid var Aarsagen til Langhoffs Forflyttelse paa det Tidspunkt mit Ønske om ikke at faa nogen Kompetencekonflikt mellem Justitsministeriet og Amsraadet. Min Bemærkning om, at jeg søgte Raad hos Departementschef Friis i denne Sag, som jeg ikke havde tilstrækkelig Indsigt i, er vel motiveret. Det er rigtigt nok, at Departementschef Friis ikke er Departementschef for 2det Departement, og at Sagen sorterer derunder, men den højtærede Justitsminister ved ogsaa, at Overformynder Friis i sin Egenskab af Departementschef for 1ste Departement var en Mand, der gennem mange Aar med stor Indsigt havde fulgt alle Sager under Justitsministeriet.

Rørdam: Jeg faar muligvis Lejlighed til at svare den højtærede Minister senere, men jeg vil gerne straks sige til ham: Hvad er det for Rygter, jeg har udbredt om Justitsministeren? Den højtærede Minister bad mig om ikke at udbrede Rygter. Jeg har kun refereret den Sag for den højtærede Konseilspræsident og for enkelte Medlemmer i dette Ting, det maa jeg vel have Lov til. Deri ligger ingen Udspreddning af Rygter. Jeg refererede den højtærede Ministers Stilling til hele denne Sag, og hvorledes han saa paa den. Det er ganske rigtigt.

Saa vil jeg fremdrage et Punkt, som den højtærede Minister særlig har hængt sig i. Han sagde, at Dr. Muus omtalte i en længere Samtale Forholdet med Hensyn til Læge Langhoffs Indstilling til Distriktslægeembedet i Holstebro. Og saa sagde han, at Dr. Muus kan dog ikke have glemt den Undersøgelse, der fandt Sted, han kan heller ikke have glemt at omtale den. Dr. Muus ved ikke rigtig Besked med Hensyn til dette Punkt. Han siger: jeg har maaske ikke udtalt mig om denne Undersøgelse, det har jeg maaske glemt. Men hvorfor har Dr. Muus ikke omtalt denne Undersøgelse, eller hvorfor ved han ikke rigtig Besked om, hvorvidt han har omtalt den eller ej? Det ligger simpelt hen i, at Dr. Muus efter sin Undersøgelse ikke mente, at Langhoff var Alkoholist, han har udstedt en Erklæring om, at alt, hvad der var oplyst angaaende denne Sag, tydede paa, at Langhoff ikke var Alkoholist. Naar han er kommen til det Resultat, at der ikke er noget særligt at forekaste Lang-

hoff paa det Tidspunkt, og naar han mener, at det er tilstrækkeligt, hvad Sundhedsstyrelsen har gjort, kan man maaske bebrejde ham, at han ikke har fremdraget dette, det var maaske hans Embedspligt at referere det fuldt ud, men naar det hverken for ham eller noget andet Medlem af Sundhedsstyrelsen har spillet nogen Rolle ved deres Overvejelser, er det dog naturligt, at han kan sige: Jeg har glemt at omtale det, fordi det ingen Rolle spillede for mig. Det er maaske en Fejl, at det ikke har spillet nogen Rolle. Men naar det ingen Rolle har spillet for ham, er det rimeligt, at han baade kan glemme det og ikke er klar paa nu, om han har omtalt det. Der synes jeg, at det springende Punkt er, og der synes jeg, at Ministeren ikke kan beskyldes ham for ikke at have handlet i god Tro.

Justitsministeren (Billow): For mig vilde Afgørelsen ogsaa da være bleven den samme. Hvis det virkelig er Tilfældet, at man i Sundhedsstyrelsen er af den Mening, at man der kan afgøre, hvad der skal meddeles Justitsministeren eller ej, hvis man der mener, at Spørgsmaalet om, hvorvidt en Læge gør sig skyldig i Misbrug af Alkohol eller ikke, er en Ting, som det tilkommer Sundhedsstyrelsen alene at afgøre, og at det behøver man ikke at forelægge for Justitsministeren, er det ogsaa en saadan Fejl, at jeg mener, den vilde have været tilstrækkelig til at begrunde Dr. Muus' Afskedigelse. Derfor var Kendelsen bleven akkurat den samme, selv om man maa gaa bort fra, hvad jeg ikke gør, at Dr. Muus med Villie har fortiet noget for mig, altsaa hvis han blot har fortiet noget, fordi han ikke lagde Betydning deri. At Sundhedsstyrelsens Formand siger: Her er en Højesteretsdom, fældet af Sundhedsstyrelsen, og den Minister, der skal bære Ansvar ligesom overfor Folket og Rigsdagen, sige vi det ikke til, kan ikke gaa an, det er en saadan Mangel ved den Mands Egenskaber som Embedsmand, at han ikke egner sig til at være Embedsmand.

Saa spørger det ærede Medlem: Hvad er det for Rygter, jeg udspreder? Ja, det ærede Medlem ved vel nok, hvad det er for Rygter, han udspreder om mig. Jeg synes, det var naturligt, at den Mand, der udspreder disse Rygter, selv siger, hvad det er for Rygter. (*Rørdam:* Jeg har ingen Rygter udbredt!) Saa kan det ærede Medlem tænke sig om et Øjeblik.